

ad § 30.

Bestemmelsen angår forhold, som omhandles i landkommunallovens §§ 5 og 22 og købstadkommunallovens § 13.

Bestemmelsen, der omhandler formandens opgaver i forbindelse med kommunalbestyrelsens møder, ligger på linje med de gældende bestemmelser og slutter sig til lovforslagets bestemmelser om kommunalbestyrelsens møder, navnlig §§ 8, 9 og 13. Der har dog hidtil ikke været nogen udtrykkelig bestemmelse om, at formanden forbereder møderne, men loven forudsætter, at der må ske en vis forberedelse, og det ligger i sagens natur, at ansvaret herfor må påhvile formanden.

ad § 31.

Bestemmelsen omhandler formandens opgaver i forbindelse med udførelsen af kommunalbestyrelsens beslutninger og hans adgang til mellem møderne at optræde på kommunalbestyrelsens vegne.

Med hensyn til reglerne om udførelsen af kommunalbestyrelsens beslutninger er landkommunallovens §§ 5 og 22 og købstadkommunallovens § 8 affattet forskelligt. Skal man imidlertid sammenfatte de gældende loves indhold på baggrund af deres tilblivelseshistorie, må det dog antages, at formandens stilling er den samme efter de to love, idet formanden ikke skal tage sig af de stående udvalgs forretninger. Styrelsesvedtægternes bestemmelser om den udøvende myndighed i kommunens anliggender er i overensstemmelse hermed.

Forslaget anvender landkommunallovens formulering, således at det påhviler formanden at drage omsorg for udførelsen af kommunalbestyrelsens beslutninger. Det er ikke tanken at ændre forholdet mellem formanden og udvalgene, og „udførelsen“ vil altså efter omstændighederne kunne bestå i, at sagen ekspederes til vedkommende udvalg til videre foranstaltning.

Med hensyn til spørgsmålet om formandens beføjelse til at afgøre visse sager på kommunalbestyrelsens vegne indeholder den gældende lovgivning ingen regler. Normalforretningsordenene for by- og sogneråd indeholder en enslydende regel om, at formanden mellem møderne er bemyndiget til på kommunalbestyrelsens vegne at ekspedere almindelige løbende sager, der ikke tåler opsættelse, og ikke giver anledning til tvivl, medens den amtskommunale normalstyrelsesvedtægt indeholder en bestemmelse om, at formanden på amtsrådets vegne kan afgøre sager, der kræver uopholdelig ekspedition, samt løbende sager, der på grund af deres ringe betydning ikke skønnes at burde foranledige et udvalgs sammenkaldelse. Efter en i

1959 indsat bestemmelse i de *sognekommunale* normalstyrelsesvedtægter er formandens bemyndigelse videre end efter normalforretningsordenen, idet han kan ekspedere sager som de nævnte, når de *enten* ikke tåler opsættelse *eller* ikke giver anledning til tvivl. Han må dog forelægge sådanne sager til efterretning i det førstkommende sognerådsmøde, hvorimod forelæggelse til efterretning ikke er foreskrevet i normalforretningsordenene.

Forslaget bygger på de sognekommunale normalstyrelsesvedtægter. Af praktiske grunde er kravet om forelæggelse til efterretning, der i hvert fald i større kommuner ville medføre en overbelastning af kommunalbestyrelsens dagsorden, dog ikke medtaget, men bestemmelse herom vil kunne optages i styrelsesvedtægten eller forretningsordenen.

Bestemmelsen i *stk. 2* præciserer formandens stilling i relation til den kommunale forvaltning. Det fastslås, at formanden har „den daglige ledelse af kommunens administration“. Da det ikke er tanken med bestemmelsen at ændre den nuværende kompetencefordeling mellem de forskellige kommunale organer, har man ikke ment direkte til loven at kunne overføre de købstadkommunale og de sognekommunale vedtægters formulering, der tillægger borgmesteren „overledelsen“ af kommunens administration og sognerådsformanden „ledelsen af kommunens forvaltning“.

Formandens placering som det samordnende administrative led medfører, at det må påhvile ham at drage omsorg for, at de sager, hvori kommunalbestyrelsens beslutning udkræves, forelægges denne med de fornødne erklæringer, hvorved sigtes til såvel indstillinger fra berørte udvalg som udtalelser fra andre myndigheder. Dette er understreget ved reglen i *stk. 2, 3. pkt.*

Bestemmelsen i *stk. 3*, hvorefter de nærmere regler om formandens forretninger optages i kommunens styrelsesvedtægt, svarer til købstadkommunallovens § 8, *stk. 1, 2. pkt.* En tilsvarende bestemmelse findes ikke i landkommunalloven, men som nævnt er der desuagtet optaget bestemmelser om formanden i de amtskommunale og sognekommunale vedtægter.

ad § 32.

De gældende kommunale styrelseslove og de dertil knyttede normalvedtægter og normalforretningsordenen indeholder ingen regler om, hvem der kan underskrive vigtige dokumenter på kommunens vegne. Dette har givet anledning til tvivl i praksis, og indenrigsministeriet har i tidens løb måttet besvare adskillige forespørgsler herom fra långivere og andre, uden at der dog har dannet sig nogen sikker opfattelse af retsstillingen.